

Nr 108.

Av herr **Heiman**, om anvisande av medel för gäldande i viss utsträckning av maskinisten N. V. Andersson och eldaren I. V. Rahm åliggande befordringsavgifter till civilstatens änke- och pupillkassa.

Vid 1935 års riksdag hemställdes i en motion, I:50, att maskinisten N. V. Andersson och eldaren I. V. Rahm vid Ryhovs sinnessjukhus i Jönköping skulle komma i åtnjutande av lindring i sina retroaktiva avgifter till Civilstatens änke- och pupillkassa i samma utsträckning, som kommit övrig dem jämställd personal till godo, genom att riksdagen ville ställa härför erforderliga medel till förfogande.

Tidigare hade nämnda befattningshavare i skrivelse till Kungl. Maj:t anhållit om befrielse från eller nedsättning i berörda befordringsavgifter. Som stöd för denna anhållan framhölls, att Andersson och Rahm, vilka tidigare varit anställda vid Kungl. Jönköpings regemente, kommit i en mindre gynnad ställning i förhållande till övriga maskinister och eldare av den anledningen, att nämnda regemente blivit nedlagt och att de som en följd härav erhållit befordran vid en senare tidpunkt, än som varit fallet beträffande övriga befattningshavare inom samma grupp vid armén.

Kungl. Maj:t avslog framställningen efter att ha infortrat yttrande från styrelsen för ovan nämnda kassa, vilken framhöll, att kassans reglemente icke medgav befrielse från eller nedsättning i avgifterna till densamma. Styrelsen lät dock förstå, att bifall till framställningen kunde ske, därest särskilda medel ställdes till förfogande.

Bankoutskottet, till vars förberedande handläggning ovan nämnda motion överlämnades, yrkade i sitt utlåtande nr 22, att motionen icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda. Som stöd för sitt yrkande framhöll utskottet bl. a., att ett bifall till motionen skulle kunna medföra icke önskvärda konsekvenser.

Från berörda befattningshavares organisation har inhämtats den uppgiften, att det inom denna grupp befattningshavare endast äro Andersson och Rahm, som befinna sig i en dylik ogynnsam ställning. Det synes således, som om ett bifall till framställningen icke skulle komma att medföra några mera vittgående konsekvenser. Huruvida ett bifall till framställningen skulle kunna medföra dylika konsekvenser på andra områden, är för en motionär icke möjligt att bedöma.

Då Andersson och Rahm utan egen förskyllan kommit i denna ogynnsamma ställning i förhållande till övriga befattningshavare inom samma grupp, synes det böra på nytt övervägas, huruvida staten bör träda hjälpende till, varför jag, under hänvisning till ovan nämnda motion och utlåtande, härmed får hemställa,

att riksdagen måtte besluta att ställa erforderliga medel till förfogande till lindring i samma utsträckning, som kommit jämställd personal till godo, i de befodringsavgifter, vilka det åligger maskinisten N. V. Andersson och eldaren I. V. Rahm vid Ryhovs sinnessjukhus i Jönköping att till Civilstatens änke- och pupillkassa inbetala.

Stockholm den 20 januari 1936.

G. Heiman.
